# Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 marca 2016 r. Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Starogardzie Gdańskim wystąpiła do Rady Miasta Starogard Gdański o nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Starogard Gdański Panu Edwardowi Janowi Pałłaszowi. Poparcia dla powyższego wniosku udzieliło Towarzystwo Miłośników Ziemi Kociewskiej.

Zgodnie z obowiązującą procedurą, określoną w uchwale Nr XII/105/2007 Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z dnia 29 sierpnia 2007 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu nadawania Honorowego Obywatelstwa Miasta Starogardu Gdańskiego", wniosek został rozpatrzony przez Kapitułę i uzyskał jej pozytywną opinię.

W związku z powyższym wniosek o uhonorowanie Pana Edwarda Pałłasza przedkładany jest Radzie Miasta w celu podjęcia stosownej uchwały.

Edward Jan Pałłasz urodził się 30.08.1936 roku w Starogardzie Gdańskim. Jest polskim kompozytorem i działaczem środowiska artystycznego.
Po ukończeniu starogardzkiego Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica studiował w latach 1953-1958 na Politechnice Gdańskiej i Warszawskiej, a następnie kształcił się w dziedzinie muzykologii. Magisterium uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim w 1964 roku.
Od połowy lat 50-tych związany z teatrami studenckimi: Bim – Bom (do 1962) i Studenckim Teatrem Satyryków. Pełnił obowiązki kierownika muzycznego Teatru Komedia w Warszawie (1964-1966), wykładał na Wydziale Reżyserii Dramatu PWST (1969-1975). Zajmował się kompozycją muzyki do polskich filmów, a także programów radiowych i telewizyjnych (m.in. do *Kabaretu Olgi Lipińskiej* w latach 90.).

Był wiceprezesem Związku Kompozytorów polskich (1981-1983), zasiadał także w Komisji Repertuarowej Festiwalu „Warszawska jesień" (1981-1996). Był także członkiem Rady Kultury przy Prezydencie RP (1991-1995) oraz dyrektorem Programu II Polskiego Radia (1995-1998).

W roku 1999 objął obowiązki wicedyrektora naczelnego i artystycznego Warszawskiej Opery Kameralnej. W latach 1988-1993 był prezesem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Ponownie funkcję tę objął w roku 2003 i pełnił ją do roku 2009. Został również wiceprezesem zarządu Fundacji „Pro Musica Camerata".

W 2001 bez powodzenia ubiegał się o funkcję członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z ramienia AWS i UW. Podczas wyborów był członkiem komitetu honorowego Unii Wolności. W 2010 z rekomendacji klubu parlamentarnego PO powołany w skład rady programowej Polskiego Radia.

Jest kompozytorem muzyki symfonicznej, m.in. *Trzy miniatury* na orkiestrę, *Trzy bajki kaszubskie* na orkiestrę i *Symfonia 1976*; muzyki kameralnej, m.in. suity *Wieża malowana* na flet, klarnet i fagot, *Epigramaty dla 12 wykonawców* i *Bajki* na kwintet dęty; ilustracji muzycznych i muzyki do ponad pięćdziesięciu spektakli teatralnych i telewizyjnych, scenicznych i telewizyjnych widowisk muzycznych i poetyckich, programów dla dzieci, m.in. do operetki *Ostatni romans księcia Valentino* (współautor Adam Markiewicz, libretto T. Chrzanowski), muzycznych widowisk TV *Gdzie diabeł nie może, czyli czerwone buciki* (libretto Edward Fiszer) i *Pieśń świętojańska o Sobótce* oraz do musicalu dla dzieci *Księcia i żebraka* wg Marka Twaina; ilustracji muzycznych i muzyki do około dwustu słuchowisk radiowych i audycji dla dzieci; muzyki do filmów fabularnych *Przygoda noworoczna*, *Troje i las* (reż. Stanisław Wohl) i *Zakochani są między nami* (reż. Jan Rutkiewicz); muzyki do filmów TV *Kopernik* i *Sąsiedzi* (reż. Marian Kubera), muzyki do filmów krótkometrażowych *Kapelusz* (reż. Janusz Majewski) i *Szkic do portretu dowódcy* (reż. Andrzej Żmijewski); licznych utworów fortepianowych i wokalno-instrumentalnych; pieśni solowych i chóralnych; piosenek m.in. dla Ali-Babek, Kwartetu Warszawskiego, Jerzego Michotka, Łucji Prus, Sławy Przybylskiej, Joanny Rawik, Hanny Rek, Ireny Santor, Skaldów i Violetty Villas oraz dla dzieci.

*Ważniejsze kompozycje:*

- Do widzenia, Ziemio, piosenki i ballady na głos z fortepianem (1957-65)
- Trzy miniatury na orkiestrę (1958)
- Wieża malowana, suita na flet, klarnet i fagot (1959)
- Trzydzieści piosenek dla dzieci na głos i fortepian (1960-72)
- Ballady Franciszka Villona (wersja I) na głos i fortepian (1965)
- Gwiazda niebieska, 11 pastorałek na głos z fortepian (1965-67)
- Fragmenty do tekstów Safony na sopran, flet, harfę, altówkę i perkusję (1967)
- Epigramaty na zespół instrumentów (1968-69)
- Malowany latawiec i inne piosenki dla dzieci na głos z fortepianem (1969)
- Miniatury na fortepian (1970)
- Gdzie diabeł nie może czyli Czerwone buciki, opera telewizyjna (1970-72)
- Homo viator i inne piosenki sakralne na głos z fortepianem (1970-81)
- Bajki kaszubskie na fortepian (1971)
- Andzia w lesie na orkiestrę kameralną (1972)
- Bajki na kwintet dęty (1972)
- Ojciec i trzy córki na orkiestrę kameralną (1972)
- Chmiel na alt i zespół kameralny (1973)
- Cztery tańce polskie w dawnym stylu na orkiestrę (1973)
- Ładо, Ładо, melodia weselna z lubelskiego na lutnię lub gitarę i 24 głosy (1973)
- Nove eventi per orchestra (1973)
- Taniec marionetki na fortepian (1973)
- Muzyka na dziedziniec Zamku Królewskiego na blachę i kotły (1974)
- Pod borem czarna chmura, ludowa melodia z Mazowsza na mezzosopran i orkiestrę kameralną (1974)

- Trzy bajki kaszubskie na orkiestrę (1975)
- Melancholijny walc na orkiestrę (1976)
- Symfonia "1976" (1976)
- Piosenki ludowe na alt i fortepian (1977)
- Koncert skrzypcowy (1978)
- Pastor et Magister na chór mieszany (1979)
- Muzyczne podróże na fortepian (1979)
- Trzy pieśni ludowe z Mazowsza na chór dziecięcy (lub chór żeński) (1980)
- Cztery pieśni ludowe (radomskie) na chór mieszany (1980)
- Błękitna kolęda na chór mieszany (1981)
- Choinkowe ozdoby na fortepian (1981)
- **Melodia kociewska na troje skrzypiec (1981)**
- **Melodie z Kociewia, 12 łatwych utworów na fortepian (1981)**
- Na wędrówkę i inne piosenki na chór dziecięcy (1981)
- Osiem pastorałek do słów Ernesta Brylla na chór mieszany (1981)
- Zima bez Włóczykija na skrzypce, wiolonczelę i fortepian (1981)
- Dola parasola i inne piosenki dla dzieci (1981-87)
- Sonatina na fortepian (1982)
- **Suita kociewska na 4 skrzypiec (1982)**
- Trzy pieśni żałobne na chór mieszany (1982)
- Jeszcześ, mamuliczko... na chór mieszany (1982)
- **Suita kociewska na orkiestrę (1982-83)**
- Naucz mnie, Panie na chór mieszany (1983)
- Psalm snu naszego na chór mieszany (1983)
- Supplicatio na sopran, bas, chór dziewczęcy, chór mieszany i orkiestrę (1983)
- Dwa wspomnienia z dzieciństwa na klarnet basowy i marimbę (1983)
- De Beata Virgine Maria Claromontana per coro misto (1984)
- Epitafium na chór mieszany (1984)
- Wariacje na temat Psalmu LVI Mikołaja Gomółki na kwintet dęty (1984)
- Trzy pieśni trubadurów i truwerów na 3-głosowy chór mieszany (1984)
- Dwadzieścia sześć kolęd i pastorałek ze śpiewnika ks. Mioduszewskiego na głos z fortepianem (1985)
- Apostrofa na kwartet fortepianowy (1986)
- Dziewczyna o płowych włosach na orkiestrę (1986)
- Piosnka trubadura na 2 wiolonczele (1987)
- Two Dreams of Life and Death for 17 strings (1987)
- Piosenki dziecięce na głos i fortepian (1988)
- Trzy pieśni kaszubskie na chór mieszany (1988)
- Brandelli di cielo na chór żeński (1988)
- Ballady Franciszka Villona (wersja II) na bas-baryton i orkiestrę smyczkową (1990)
- Stronami deszcze (wersja I) na głos i zespół instrumentalny (1994)
- Stronami deszcze (wersja II) na głos i fortepian (1994)
- Kolędy kaszubskie na chór mieszany (1994)
- Mesjasz przyszedł na alt i chór mieszany (1999)
- Trzy pieśni romantyczne do słów Norwida na głos i fortepian (2001)

- Kołysanki żydowskie na głos i fortepian (2003)
- Pięć pieśni z 'Brewiarza miłości' na sopran i fortepian (2005-2006)
- Opera „Ja, Kain?" (2012)
- Et...Naucz mnie, Panie (2016)

*Nagrody*

Za swoje kompozycje wielokrotnie nagradzany w kraju i za granicą, otrzymał m. in.:

- nagrodę specjalną Prix Bratysława w 1973 r.,
- II nagrodę w 1974 r. i I nagrodę w 1988 r. w konkursach im. Karola Szymanowskiego,
- I nagrodę w konkursie im. Grzegorza Fitelberga w 1976 r.,
- I nagrodę w konkursie im. Jana Maklakiewicza w 1982 r.,
- dwie II nagrody w 1982 i 1987 r. w konkursie Związku Kompozytorów Polskich,
- I nagrodę w konkursie im. Gwidona z Arezzo w 1984 r,
- nagrody Prezesa Rady Ministrów za twórczość dla dzieci w 1979 r.,
- nagrody Przewodniczącego Komitetu ds. Radia i Telewizji za twórczość kompozytorską dla radia w 1986 r.,
- nagrody Ministra Kultury i Sztuki I stopnia w 1989 r.

Jest także laureatem nagród i wyróżnień za piosenki w konkursach radiowych i na festiwalach, m.in. III nagrody za *Jak na Paryż* i wyróżnienia za *Kochajmy staruszki* na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej Opole '65. W 2005 został wyróżniony przez Zespół Artystyczny Teatru Polskiego Radia nagrodą Honorowy Wielki Splendor.

*Odznaczenia*

Edward Pałłasz za swe zasługi uhonorowany został również:

- Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2011), udekorowany 11 listopada 2012
- Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1998)
- Złotym Krzyżem Zasługi (1974)
- Honorową Odznaką Miasta Stołecznego Warszawy
- Medal Zrzeszenia Kaszubsko – Pomorskiego „Poruszył wiatr od morza"
- medalem „za zasługi dla Starogardu Gdańskiego" – 15 maja 2014 r.

Nie do przecenienia jest fakt, że Edward Pałłasz wielokrotnie odnosił się do folkloru kociewskiego, pisząc również utwory o mieście i regionie. Jest twórcą utworów:

- Melodia kociewska na troje skrzypiec (1981),
- Melodie z Kociewia, 12 łatwych utworów na fortepian (1981),